

лична-та красота часто са крие умственна голота и отвратителна душевна грозота. *ib.* 1875 р. 76. Всъкът има грозотъ, нъ којто ся види, нему си смѣшътъ. Ч. 137. За Езопа са приказватъ и много лъжи между които за образа и грозотата. Сб. 3. Тия величия, колкото по-вече сѫ осамотени, толкова повече иматъ и носятъ въ себѣ си или хубостъ, или грозотия. Зк. 221. **Ма е Грозота** мнъ тощно: Прочее можти ся да останешъ при мене въ тѣзи шестъ дни, защото мя е грозота сама (*t. e.,* ибо *единение* мнъ *противъ*). Х. I, 141.

Грозъ безобразъ: Време-то човѣкъ-тъ краси, и време-то го пакъ грози. Ч. 125. Цѣла Европа е издирена и описана тай яспо, що-то като земе човѣкъ карта-та въ рѣка сякашъ вижда истинска земя; въ това отношение европейска-та карта грозеше много тази южна часть еще неиздирена и никакъ не описана. Л. Д. 1875 р. 32. Грозъ са искашо: Тя не дава и при рождѣ, кръшавкъ, годежъ, свадбъ.. да ся харчи и разсыпва по много за да ся погрозятъ тия хубавы обычани. Л. Д. 1870 р. 189.

Грознѣкъ ил. дурнѣю; пошлѣю: Мазепа, тоя побѣдѣль, погрознѣль, нъ все еще хитъръ юнакъ старчуга умъ да си привръти любовь-тъ на хубавъ-тъ дъщері на малоруский голѣмецъ Кочубея. Л. Д. 1875 р. 58. Всички свѣтовни хубости нему погрозняха. Зк. 195.

Гроица имя соб. муж.: Трети-а е мало дете—башъ Гроица. М. 113. Ой та Грую, мало дете! *ib.*

Громенъ богъ громовержецъ у Верковича Вс. 22: Инакъ ламия, крали, не су надборюва: Молба Огнену Богу да су помолиме, Курбанъ Громну Богу да заколеме Деветъ пуйки, деветъ гжски.

Громорностъ с. ж. объемъ (*большой*), огромностъ: Громорностъ-та на златото беше толкозъ голѣма, що ако ся насѣчеше на пары, щяха да ся направятъ отъ него повѣчче отъ сто лира стерлинги. РА. 42.

Грохнѣкъ ил. со. пролью, разсыплюсь, грохну: Па заедно съ това грохнѣкъ слѣзы и наченѣ горко да плаче. Л. Д. 1870 р. 175. Да ти грохнѣшъ кокале-тѣ! (*клиства*). Ч. 148. Зе да залита Полякъ и грохнѣкъ се на земя-та. Тб. 82. Балабанъ, и той въ това време се грухиѣ на земята. *ib.* 83.

Грошъ* Грошъ Грошче Грошовецъ ум. (*ghrouch et ghourouch s. t. Piastre turque ou du Grand Seigneur. Cette monnaie, qui valait autrefois plus de trois francs, a toujours été en diminuant et vaut à peine aujourd'hui 25 centimes*) с. л., грошъ, піастръ: Ала не є туй момиче за тебѣ, Тозъ си ище за грош за два бѣлице, За петъ